

LIBERTATEA

Foaie pentru săteni și muncitori, întemeiată la Orăștie în anul 1902

DIRECTOR SUFLETESC:
† Dr. ION I. MOȚA
DIRECTOR VREMELNIC:
Prot. IOAN MOȚA

Cererile de abonare și banii
pentru foaie se trimit pe adresa:
Admin. „LIBERTATEA” (Moța)
BUCUREȘTI., Calea Victoriei 63

Orice scrisori pentru Redacție
să se trimită pe adresa:
RED. „LIBERTATEA”, ORĂȘTIE
Jud. Hunedoara.

„Libertatea” este:
Proprietatea familiei moștenitoare
alui ION I. MOȚA
ABONAMENTUL: 120 lei pe an,
60 lei pe 1/2 an și 30 lei pe 1/4 an.

Apare
în fiecare JOI
2 lei

Măreata, prin evlavia ei, sărbătorește a pomenirii lui 13 Ianuarie 1937

In mii de biserici din Țară, mii de genunchi
legionari s'au plecat, la acelaș cîas: al căderii
celor doi mucenici, Moța și Marin, stropind cu
lacrimi ferbinți pomenirea tragicului lor cîas.

Mai măreață a fost pomenirea lor la București, la mormântul lor.

Conducerea Legiunii s'a arătat cu tot
înțelegătoare a datoriei noastre față de
pomenirea jertfei celor doi Comandanți legio-
nari Moța și Marin, căzuți acum un an,

la 13 Ianuarie 1937, pentru sfânta Cruce, pentru dragul lor Neam și
iubita lor Legiune, pe câmpiile de luptă din Spania.

După îndrumarea Conducerii Legiunii, Joi în 13 Ianuarie a. c.
s'au servit parastase cu pioasă pomenire și închinare, în mii de bi-
serici, la cîasul 4^{1/2} d. a., clipa în care trupurile lui Moța și Marin
au fost sfârticate de o bombă vrășmașe, și sufletele lor s'au înălțat
la cer pe aripile Arhanghelului ocrotitor, care mereu aproape de ei a
stat și de pe pământ la Domnul i-a înălțat...

— Vărsatu-s'au atâtea lacrimi din ochii iubitorilor și recunoscă-
torilor legionari, încât s'ar putea face părăiaș de apă sfântă dela
noi, până sus în cer la ei... Aproape n'a fost sat din cele mai ui-
tate de soartă, în care legionarii să nu se fi adunat în acea clipă
la biserică, și să nu se roage lui Dumnezeu pentru împlinirea dorințelor
sfinte pentru cari cei doi mucenici legionari au căzut: fericirea nea-
mului românesc în Țara lui!

La București, — deși zi de lucru și după masă spre seară —
Biserica Sf. Ilie—Gorgani, aproape de Sediul Legiunii, — cea în
care legionarii s'au mărturisit și cuminecat înainte de plecarea pe
drumul cu mari primejdii, și în care cei doi căzuți s'au întors și
au odihnit 3 zile și 3 nopți înainte de coborârea în mormânt, —
era acum plină ca în ziua înmormântării, iar curtea și podișul din
fața ei, apoi strada până în străzile vecine, — o mare de capete,
bărbați, femei, copii, bogați și săraci, — ca la praznic de care tare
se simte legat sufletul lor...

În biserică, în jurul mesei cu parastasele, stăteau în doliu greu
cele două soții văduvite: dna Iridenta Moța cu copilașii Mihăioș și
Gabriela, apoi dna văd. Marin, bunicii, sora lui Ionel Moța dna
Elvira Dr. Popp, și alte rudeni. Legația spaniolă naționalistă era
de față prin dl Praty Soutzo și 2 secretari.

Slujba parastasului a servit-o în chip sărbătorec Prea Sfinția
Sa Arhiereul Pocitan, Vicar al sfintei Patriarhii, încunjurat de-un
strălucit sobor de protoierei și preoți... A fost un serviciu mișcător
și de multe lacrimi stocător.

— După serviciul în biserică, lumea a plecat la mormântul
dublu în care odihnesc cei doi înfrățiți prin sorocul lor, la Casa
Verde dela Bucureștii Noi. Mormântul era strălucit împodobit. Pă-
rinții îndurerați ai lui Ionel Moța trimiseseră o ghirlandă de crengu-
șe de brad și foi verzi de laur, lungă de peste 12 metri, care întinsă în
jurul ambelor morminte, îi îmbrățișa pe amândoi scumpulii morți, —
iar din partea familiilor din București și a Legiunii, erau împo-
biți stâlpii dela colțurile morminților, și o cruce de brad atârnată
de-asupra lor, și sute de lumânări, și flori proaspete în vasele de
flori, și cununi trimise de cinstitorii mucenicilor. Erau o sută și o mie
de semne de iubire și prețuire...

A ostenit aci Preasfințitul Arhiereu Pocitan și cu sobor de
preoți, au făcut cuvenitele slujbe și rugăciuni pentru odihna sufle-
telor iubiților adormiți întru nădejdea învierii și dorind învierea nea-
mului românesc, grăbită prin marea lor jertfă. — După sfârșitul
rugăciunilor cu „Vecinica lor pomenire”...

„Ordinul MOȚA-MARIN”

Dl Corneliu Z. Codreanu cetește, în loc de ori-ce cuvântare de
laudă și închinare, — Ordinul de zi, prin care face cunoscut legio-
narilor, că, întru pomenirea credinței fără samăn a celor doi co-

mandanți legionari pe cari îi plânțem azi, la
împlinirea unui an de când și-au vărsat sfân-
tul lor sânge pentru Hristos, pentru Neam și
Legiune, — înființează un nou Ordin sau

Corp legionar: „Moța-Marin”, (un fel de Regiment de onoare al
Legiunii), în care vor fi primiți numai cei mai aleși și bravi legio-
nari, cei gata a trăi în cea mai mare lăpădare de sine, în neclăți-
nată credință către Țară și Legiune, gata în ori-ce clipă de ori-ce
jertfă și chiar de moarte pentru Legiune și scopurile ei sfinte!
Acest nou Corp Legionar nu poate întrece însă numărul de 10 000.
Numește Comandant al noului Ordin Moța-Marin pe dl Comandant
Legionar Alexandru Cantacuzino, prelinul iubitor și neferșit
al marilor noștri morți... Cu aceasta ceremonia s'a sfârșit, după ora
6 seara. — Părintele Moța și dna văd. Iridenta, se pleacă, pe rând,
asupra crucii lui Ionel Moța, îmbrățișându-o în plâns și lacrimi, ca și
cum l'ar îmbrățiși pe el însuși și sărutând pe fruntea Crucii, ca și
cum l'ar săruta pe el... — Lumea apoi se risipește încet.

— În salele mari dela Casa Verde, pe mese mari, erau întinse
lucruri de-ale hranei, anume: în sala de jos pomană pentru lumea
săracă, ce venise multă și credincioasă, sus o gustare pentru alt
rând de oaspeți. Masa a fost binecuvântată de I. Pr. Sf. Sa Metro-
politul Gurie al Basarabiei. Apoi lumea s'a întors, adânc mișcată,
de-a evlavioasa pomenire a unor zi și fapte mari creștinești.

Incolo prin Țară

Incolo prin Țară, slujbele de după prânz în ziua de Joi 13 Ian., au fost
la fel din nou cercetate și mișcătoare, — deși legionarii le înștiințaseră nu
mai ei între ei, ca în familia lor legionară. Totuși popor încă pe atâtea de
mult a grăbit în sfintele biserici, luând parte la durerea inimilor legionare:

— În ORĂȘTIE, biserica copilăiei lui Ionel Moța, poporul a umplut sf.
biserica, plângând trecerea cea prea de timpuriu din lume, a iubitului copil
al acestei biserici...

— La ARAD, scrie ziarul „Eoul” de acolo, că urlașea lume nu și mai
găsea loc în Catedrala Aradului. A servit un sobor de preoți. După sf. s'ujbă
dl Dr. N. Noyeanu, șeful organizației Arad, a sînt la Sediul ședință săr-
bătorească, în care a vorbit, luminat și însuflețit, despre marea jertfă a celor
doi comandanți legionari pildă chemătoare pentru toți.

— La PLOEȘTI s'a făcut mare s'ujbă în biserica „Sfinții Voevozi”.

— La CONSTANȚA în biserica „Adormirii” fiind slăviți ca luptători
împotriva comunismului.

— În CLUJ marea Catedrală e-a arhi plină de legionari și credincioși,
care i-au plâns pe scumpulii răposai, alături de familia Bornemisa, dna Ana
Bornemisa fiind sora lui Ionel Moța, și care era de față cu ficele Ileana,
Lucia și fiul Mircea.

La Iași mare închinare pentru comandanții legionari, în mai multe bi-
serici. — Și așa în toate orașele țării.

Nouă la redacție ne-au sosit înștiințări despre parastase stropite cu lac-
rimi în ziua de 13 Ianuarie, din Saravale (Bănaș). Corul legionar a cântat
„Imnul legionarilor căzuți”... Toată lumea adânc mișcată. În com. Seaca
(Teleorman); În Cobadin (Jud. Constanța) au venit și legionarii din Viișoara,
peste 100 preotul Chișiu vorbind luminat. În Urzicești (Ialomița) s'au servit cu inimă
păr. Totolici, fiind de față mulți cărturari: Irig'n. prof. V. Albu, G. Manolescu,
șeful plasei; G. Măilescu, T. Georgescu, prof. Theodorescu și delegați din
comunele plasei. Corul a fost format din legionari și legionare din loc, a fost
serviciu înălțător și simțit... Tot așa în comunele: Ciobureni, sat moldove-
nesc pe malul Nistrului; Cepari (Romania), Tuștea (Jud. Hunedoara) Vesăuș
(Târnava mică), Vășcău (B. hor). — Și în sute de alte comune și în toate orașele.

Zi de post și adâncire

Vrednic de pomenit e faptul, că ziua de 13 Ianuarie legionarii au pără-
cut o, la îndemnarea Căpitanului, în post negru și în adâncirea cu gândul
asupra marelui jertfă de care ea pomeneste... Și toți au văzut și au simțit,
pă ncl odată jertfa cea ourată, nu o lasă Dumnezeu fără răsplătă!

Vom avea alegeri noi de deputați! — Cetiți în pagina 4.

Mărturisirea de credință a d-lui **CORNELIU Z. CODREANU** despre ținuta Legiunii față de guvernul de azi, Goga.

Fiindcă dl OCT. GOGA a fost chemat la conducerea țării pe când lumea nu se gândea la acest guvern, — partidele politice și-au arătat părerile în fața acestui fapt, — multe mirându-se, multe sperându-se, și toate privind cu o hîl mare, că oare partidul „Totul pentru Țară”, partidul de mare greutate în viața politică a țării, ce părere o li avînd asupra acestui guvern? — Șeful Partidului, dl Corneliu Z. Codreanu n'a lăsat lumea să aștepte multă părere dăsele, care e și a Legiunii, — și de aceea pe joi 13 Ianuarie, a pofit pe gazetarii creștini din București la Sedlul Legiunii, căci le va arăta părerile legionare asupra lucrului. Pentru ca unul sau altul din gazetari să nu scrie la gazetă greșit cele spuse de dsa, le-a dat în scris părerile, cari sunt următoarele:

LEGIUNEA — NU UITĂ...

»Este cunoscută ținuta de acum o lună a partidului Național-creștin față de mișcarea legionară.

Păstrăm rănile unui atac nedrept, care ne-a durut, nu pentru că ar fi avut vre-o urmare în alegeri asupra noastră, ci pentru că a fost nedrept, și mai mult decât nedrept.

Ploaia care s'a zbatut asupra noastră, prin scris și întruniri publice s'a ținut în jurul a două invinui:

I. Că noi am fitrădat (vândut) cauza națională trecând la inamic și prefăcându ne în apărătorii jidanilor. Invinuire nedreaptă, aruncată până în cel din urmă sat, necuprinzând în sine nici cea mai mică sămânță de adevăr.

II. Că noi, prin pactul de neagresiune făcut cu dl Maniu, am fi început o muncă potrivnică Dinastiei (Casei Domnitoare). Pot declara, că atât d. Maniu cât și subsemnatul, socotim ca o crimă orice lucrare sau fapt care ar putea, nu să atingă Dinastia, dar să întunece măcar strălucirea gloriei Sale.

Deci — nu a fost adevărată invinuirea demai sus.

Altceva e adevărat în această privință: pe acesta îl voi lămuri la ceasul potrivit, prin niște declarații așa de limpezi, încât vor înțelege și cei ce se fac că nu înțeleg despre ce este vorba.

Al treilea atac a fost cunoscuta pornire de ațafăre a deregătorilor împotriva noastră, în scopul de a ne rășlui (rade) listele din 18 județe, sub cuvânt că cei plecați în Spania, cei morți și cei rămași în viață, și-au pierdut însușirea lor de Români... Și s'a adus înainte și s'a arătat, la întrunirea național-creștină din sala »Arta«, că »Constituția țării (Legea cea mare de familie!) nu i mai cunoaște ca cetățeni ai ei! Constituția care în acelaș timp dă calitatea de »Români« milioanei de jidani venetici!...

Iar cel ce a susținut, spre vădita plăcere a puterii lui Iuda, aceste i luioare și vătămătoare păreri, a ajuns Ministru de Externe în gu-

vernul de acum Național-Creștin... (E vorba da Herrostrate Micescu.)

LEGIUNEA NU UITĂ, DAR — NU SE RĂZBUNA

Iar după-ce în acest fel, d. Corneliu Codreanu arată purtarea văjmașe a unor scriitori sau nesocotiti, ca Istrate Micescu, — arată și cum răspunde Legiunea la acele atacuri primite dela el. Iată cele spure:

Și acum urmează să ne statorim ținuta față de noul guvern.

Vom aluneca oare pe panta trasă de el?

Nu! Pentru că noi trebuie să fim corecți (fără greșală) chiar dacă alții n'au fost cu noi, și să nu lăsăm nici o pată pe trecutul mișcării noastre.

Noi vom zice: Oricum și pe or unde ați venit, fiți bine-veniți! — Sunteți un guvern naționalist.

Eu nu am dreptul nici măcar să vă bănuiesc buna-credință, chiar atunci când unele lucruri nu le înțelg, sau mi se par greșite. Un om corect (drept) nu se poate năpusti asupra altui om din cel din-tăi ceas, înainte de a fi lăsat să-și pună în aplicare gândurile sale.

Când d-voastre luați măsuri împotriva jidanilor, multe-puține, câte puteți, nu voi ajunge eu în starea de a vă putea lovi. Nu voi ajunge eu în înfățișarea de a fi urealtă a jidanilor, de a fi eu o nădejde a lor, în contra unui guvern naționalist.

Guvernarea este o piatră de moară așezată pe umerii câtorva oameni. Nu mă veți vedea pe mine niciodată sărind deasupra acestei pietre, pentru că să mai apăs și eu umerii de ajuns de încărcăți.

Deasemeni, împins de vre-o pizmă plină de jonicie, nu mă veți găsi tri-gând: »atâ aceștia îmi iau și îndeplinesc din programul meu (din planul meu de muncă), și eu ce voi mai face?«

Ci zic acum și voi zice to'deauna: să vă ajute Dumnezeu să faceți pentru neamul românesc tot ce vrem, tot ce am vrut, tot ce a visat mintea noastră că ar putea face.

CE CREDE LEGIUNEA DESPRE CEI TRECUȚI CA PESTE NOAPTE, LA GUVERN?

Se știe că un însemnat nu măr de frunzași naț, strănști și valdiști, au trecut, pe neașteptate, așa ca peste noapte, în tabăra guvernului, nu din credința lor curată către național creștin, ci lărgindu se să li se dea scaune de ministri și alte răsplăti prin așezare în scaune de domnie a or sau a prietinelor lor. Față de această purtare lăccmitoare du, răsplătită îndată, d. Corneliu Codreanu arată părerea d sale și a Legiunii precum urmează:

Cu acest prilej ținem să arătăm, că întregul corp legionar crescut în credința onoarei, a rămas adânc și dureros atins în sufletul său, de pasul urit al unor oameni politici, care în cel din urmă ceas, au făcut sărituri neîngăduite de morala publică. N'o spunem pentru a face critică sau pentru a pricinui greutăți, ci pentru a arăta că — drumul este greșit.

Căci a merge în luptă la cot cu tovarășii tăi, până la 20 de m. înaintea vrășmașului, dându-le alor tăi să înțeleagă că le ești credincios, iar acolo a-ți pune căciula în bôt și a trece în rândurile contrare, este a săvârși o faptă lipsită de orice omenie, este o trădare (vânzare a credinței).

Ce trist viitor trebuie să aibă neamul nostru, dacă el și-ar face preschimbarrea lui națională sub semnul trădării.

E îngrozitor să spui că lupți împotriva iudaismului (a jidovismului cu năravurile lui) urmând pilda lui Iuda, adevă vânzarea.

Căci să fim bine înțeleși, că nu e vorba de o întoarcere la o credință nouă, ci de o vânzare răsplătită cu înalte slujbe în stat!

Rău purced acei cari într'un stat se slujesc de slăbiciunile și scăderile sufletului omenesc, răsplătindu-le cu slujbe înalte și biciuind în acelaș timp virtușile, alun-gând caractere (oameni cu suflet mândru).

De aceea, socotesc că pentru morala naiei noastre și pentru școala tineretului care se ridică, un guvern naționalist care cere binecuvântarea Mântuitorului Isus Christos, trebuie să respingă imbierea diavolească și vânzarea.

LEGIUNEA ÎMPOTRIVA RISIPIRII PARLAMENTULUI

Nu sunt de părere că e bine, ca partidul naț.-creștin să risipească corpurile legiuitoare și să purceadă la noi alegeri, deoarece părerea mea este, că guvernul nu poate atinge, în noile alegeri făcute a umnici 30 la sută. Ceeace ar însemna o nouă încordare fără folos, care ne-ar aduce la punctul dela care am plecat, adică la un guvern fără »primă«, (care nu poate lua jumătate din scaunele de deput și, ca razim tare al său în Stat), deci fără majorități parlamentare.

Incolo, mie îmi vin la socoteală alegerile, pentru că legionarii sunt neobosiți și vor da bătălia având ca țintă de atns: *îndoierea numărului voturilor.*

În cazul deschiderii corpurilor legiuitoare acum alese, mișcarea legionară este gata să dea votul său pentru *buget și pentru votarea altor legi grabnice.*

Închei, atrăgând luarea aminte a celor care, în nehibzuința lor, încearcă

să împingă Coroana spre o »diciatură«, că aceasta ar fi de-o samă cu o nenorocire.

Cea mai mare înțelepciune e se aceea, de a ști să ocolești așezarea care ar putea pune coroana în cocrnire cu națiunea sau cu destinul ei.

Surtem foarte bucuroși de cuvântul răpicat, bărbătesc și creștinesc, dat către Irmă și Jară de Căpitanul Legiunii. E cuvânt din care se vede înima legicntră bură și dreptă. Li arată potri niculul greșala și nedreptatea ce li a făcut, dar nu se răzbun; — nu li pizmuește, ci li dorește chiar lăbândă în munca sa de a da viață mai românaască țării li în ce va face bine, li va clar ajuta!

Acet cuvânt a plăcut tuturor. Zarul Universul a adus un articol din peana chiar a Directorului său Stelian Popescu, în care mărturisește, că: »De la raji le d lui Codreanu pot fi obect de critică, din viciina cumințeniei și adevărurilor ce cuprind; vrednicesc a fi făcute spre a fi cunoscute cât mai mult și știute minte de cât mai mult!« Și încheie: »Declarația d lui Codreanu li face onoare, și nu se poate să ru alibă urmări în mult me (în popo) unde lucrarea sa este mai mult s'mplă!«

Zarul german »Deutsche Tageszeitung« al Șesilor din Brașov, scrie un frumos articol din prilejul zilei de 13 Ianuarie, slăvind și în numele partidului popular sășesc pe cei doi eroi români, căzuși alături rea de luptătorii lor germani, în Spania. Spure că, alături de ale Românilor, se ridică și multe mil de mâni germane, dând salutul de onoare lui lui Moșă și Marin... (Vom da articolul întreg într'un număr viitor).

Scrisoare dela Majadahonda

Pentru Mihai și Gabriela.

Copiii mei, din zarea de departe,
De unde numal Dumnezeu cuvântă
Vă scriu, pentru viața voastră carte
Urzită tot din slovă sfântă.

Tăticul vostru, a plecat, voi știți, odată spre Apus
Să poarte lupta pentru Dumnezeu și Cruce.
În graba mare, însă nu v'a spus,
Cât timp va sta și unde să va duce ..

Când anul vi s'or adna cunună,
Veți înțelege drumul meu îndopărfat
Odată, cartea mea o să vă spună,
Spre care zare am plecat...

Bunicul măine să vă scrie,
Din fapta voastră, lmn de s'avă.
Să creșteți, tare, altă Românie
Și să vă fie țara dragă...

Să vă rugați, cu mama la Icoană
Îngenunchiați, în fiecare seară.
Să plângeți pentru necere rană,
Din răta ard, acum, în țară.

Copiii mei, e ceasul de rlerare,
S'aud chemări și glasuri sfinte,
Pentru destine legionare,
Eu v'am lăsat, din drum, cuvinte.

Să fie viața voastră primăvară,
Sădită'n măreție și povești.
Să ridicați, viteji, o nouă țară
Pe platourile noastre strămoșești.

Copiii mei, din zări legionare
Îmi zboară gândurile, — roi,
Să știți, în ceasul de plecare,
Tăticul — s'a gândit la voi...

Valeriu Cărdan

Foi sărbătorești, închinat zilei de 13 Ianuarie

Două ziare: »Buna Vestire» și »Porunca Vremii» din București, au scos la 13 Ian., din prilejul împlinirii unui an dela ziua căderii pe frontul din Spania alui Ionel Moța și Vasile Mar'n, — numeri sărbătorești închinat pomenirii acelei zile și jertfei celei mari ce ne a cerut-o sorocul și norocul neamului românesc, nouă legionarilor, prin zmulgerea dintre noi a doi dintre cei mai buni comandanți ai noștri.

„Buna Vestire” a tipărit pe pagina (fața) întâi un minunat chip al „mărtișorului” „Majadahonda” (pe care îl dăm și noi pe fața întâi a foii în format mai mic), având alături fotografiile Moța și Marin, — iar jos chipul scumpulor orfani Mihai și Gabriela. Incolo, în pagini, mulți articli scriși cu căldură, cu iubire și părere de rău, pentru cei așa de năpraznic trecuți dintre noi.

LUI MOȚA ȘI MARIN

S'a împlinit un an de când v'ați dus. În rândurile noastre de luptă, locurile voastre sunt goale. Nimeni nu vi-le poate ocupa. Sufletul legionar, toți vitejii Legionii, vă caută și vă plâng mereu. În casa ta pustie, Moța, copiii tăi te plâng și te așteaptă în fiecare zi să vii. Vă așteaptă părinții îmbătrâniți și copleșiți de dureri, vă strigă soțiile voastre.

De-acum vor trece ani peste ani și noi vă vom plânge mereu.

Dar voi aceste lacrimi să ni-le iertați, să nu ni le vedeți, să vedeți numai vitejia cu care vom mânui armele în lupte, și cu cari vom purta prin furtună, sfidători de moarte, Drapelul nostru legionar.

Corneliu Z. Codreanu.

INCHINARE

Laudă pământeană prin slovă meșteșugită, nu putem aduce, pentru că nu se cade a coborî cele de peste lut în lume. Nu ridicăm psalmi și nici cântece de slavă omenească.

Ci, cu fața spre Crucea pe care, de bună voie, v'ați răstignit, ne frângem genunchii și ne închinăm.

Doarece voi pentru slobozirea noastră, a tuturor, ați căutat și ați primit, bucu oși, moartea de martir.

„Buna Vestire”

UN AN DELA MOARTEA LUI MOȚA ȘI MARIN

Prof. I. Găvăneșcu

Un an cât un veac, prin urmările lui în sufletul neamului. Cât un veac din vecinicia unei vieți create pe isvodul infinitei perfecțiuni divine.

Prin vieța și moartea lui Moța și Marin s'a relevat dumnezeescul în om.

Prin închinarea ce li s'aduce, tot mai evlavios, se relevază aceeași esență divină în sufletul mulțimii, care își aprinde scânteia credinței din flacăra credinței lor, ca lumină din lumină, în noaptea Invierii.

Astăzi tot Românul neperversit își pleacă fruntea cu evlavie în fața martirilor, cari au știut să-și dea viața pentru un ideal mareț al patriei și al lumii.

Jertfa lor sublimă a răscumpărat păcatul slăbiciunii tuturor.

MOȚA, MARIN,

Prin jertfa voastră voită, ați dat cea mai tare chezeșie a reinvierii României întru creștinism, și ați pus fundament de granit României Legionare, pe care ați visat-o.

NAE IONESCU

Dăm mai jos câțiva articli, 'ar în numerii viitori alții.

„Porunca Vremii” a închinat la fel un număr pomenirii acestei zile, scriind din acest prilej gingașul poet Vasile Militaru o nouă poezie închinată eroilor Majadahondei, poezie plină de simțământ și de adevăr. O dăm mai jos cetitorilor »Libertății». Asemenea dl Director al ziarului și mai mulți redactori au scris despre Moța sau de Moța și Marin, articli cari mărturisesc de nou măreția lăpădării de sine a lor, pentru un scop bine hotărât și mult ajutat prin marea jertfă. Cetitorii noștri află câțiva din acești articli în foaia de față. — Vom aduce și scrieri din alte ziare sau reviste, — că mulți și-au muiat peana în lacrimi și în durere, din acest prilej mișcătoare.

Iată ce s'a scris:

„SĂMÂNȚA SÂNGELUI CREȘTINESC...”

Stăb acest titlu, d' I. P. Prundeni scrie d'n prilejul zilei de 13 Ianuarie, în Porunca Vremii, un articol despre minunatul rod ce a crescut din pământul peste care s'a vărsat sfântul și roditorul sânge al celor dinții și mai de apoi creștini, prigoniți cu cruzime de păgâni, în mijlocul cărora ei au îndrăznit a ridica albul steag al credinței lor celei cu rate... Și apoi, trecând dela cercetarea felului cum a rodit sfânta sămânță a sângelui creștinesc pe tot pământul, la toate popoarele, — arată rodul acestuia pe pământul neamului românesc, — scriind:

»Neamul românesc s'a născut având conducătoare credința creștină. Istoria noastră îndurătoare și strălucitoare, s'a tors în tinde de biserici și la umbra altarelor. Zdrobirea credinței era o lovitură urâtă îndreptată împotriva nației. Cineva trebuia să dea răspunsul: dar Isus nu se scoală dintre morți, decât prin jertfe de oameni. Poporul românesc n'ar mai fi putut cere dreptul la viață decât plătindu-și vânzarea cu preț de sânge. Cei doi mucenici ai lui Hristos și ai neamului, Ion Moța și Vasile Marin, suflute de cristal, peste care nu s'a răsănit căderea veacului, inimi de foc rupte din zăcăminte de eroism ale românismului de totdeauna, au dat prin moartea lor lecția de care se simțea atâta nevoie.

Altădată, în teribilul său »Apologeticum», adresându se călăilor, Tertulian le-a strigat cu toată tulburarea darului său mare, de neîntrecut apărător al creștinătății: semen sanguis christianorum. Din sângele care curgea prin circuli și în grădinile de tortură (de chinuire) ale lui Neron împărat, răsărea o altă lume, din sămânța suferințelor. Astăzi istoria se repetă, pe un coș sfiiit de țară, dar răspunsul e acelaș. Când din vâlmășagul unui neam se ivesc eroii cari merg la moarte pentru Hristos, putem privi cu încredere peste zilele viitoare...

I. P. Prundeni

ÎN DUHUL LUI MOȚA ȘI MARIN

de VASILE MILITARU

Un an de când v'ați dus

Voi sus

Și stați la dreapta lui Iisus...

Un an?! O clipă... Mai puțin!...

Căci voi, o, MOȚA și MARIN,

Sunteți mereu în Legiune,

Și, — secole dacă vor trece, —

Aceeași tainică minune

Simți-vor toți legionarii înfiorați, că se petrece:

Oricând „apelul” li se strigă, — sub vifor sau zăpor
[de ploii, —

„Prezent”! — răspundeți scurt și voi,

Așa precum „prezent” răspunde și uriașul „Grănicer”,

Și atunci, legionarii — brazi,

Vor înțelege, ca și azi,

Că Cerul este'n Legiune și Legiunea este'n Cer...

O, voi, — c'un zâmbet de lumină ce sori toți în
[ochi v'au pus. —

Tu trei priviți acum de sus

Mărețul răsărit ce și sue vâpaia fără de apus,

Și care'n slăvile albastre

S'arată-atâta de frumos,

Că'n el ard inimile voastre

Cari au căzut pentru Hristos!...

O, nu e smirnă mai curată să ardă cu mai sfântă pară,

Cum azi ard inimile voastre întru iubirea lor de Țară,

Și nici o jertfă mai înaltă nu știm ca sfântul vostru

[sânge,

Al cărui foc, pe cerul Țării atâta răsărit răsfrânge!...

De aceea, azi când slava Țării, la răsărit e toată jar,

Ingenunchem în duhul vostru, în fața sfântului Altar,

Să mulțumim, cu gene ude, lui Dumnezeu și lui

[Hristos,

Că v'au ales să vă ridice pe veci în slava Lor, — de jos;

Și ne rugăm smeriți, ca'n Ceruri, Iisus la dreapta-I

[să vă fină,

Pe veci în marea Lui lumină,

Ca, de pe-al jertfei voastre munte,

Arhangheli MOȚA și MARIN,

Năvăndu-l pân'la jertfa voastră, să faceți Neamul

[Neam de frunte:

Cu sori în inimile toate, cu suflet de luceferi plin,

Cu Dumnezeu în duh... Amin!

13 IANUARIE 1939.

MÂNTUIRE PRIN JERTFĂ

Când o comun tate omenească e amenințată de destrămare prin lupte interne, izvorite din lipsa unui ideal moral și a credinței în Dumnezeu, ea nu poate fi mântuită prin porunci morale abstracte, ci numai prin jertfa unor oameni aleși, însuflețiți de credință. Prin jertfa lor ei răscumpără păcatele celorlalți, zguduindu-le sufletele și îndreptându-i iarăș spre lumina adevărului.

Insuș Ziditorul lumii a arătat oameni'or, prin suferința și moartea pe Cruce a Mântuitorului, drumul spre izbăvirea de păcat.

Și după pilda sublimă a Mântuitorului s'au ivit în sânul lumii creștine, în timpuri de cumpănă, suflete alese cari au înțeles că numai prin suferință și jertfă, lumea poate fi salvată.

Nu sântem în stare să pătrundem cu mintea și să explicăm cu rațiunea măreția jertfei adusă de Ion I. Moța și Vasile Marin pentru mântuirea neamului românesc.

Dar vestea despre moartea lor eroică în apărarea Crucii lui Hristos, ne-a răscolit sufletul și am văzut cu toții semnul Dumnezeirei de iertare a păcatelor noastre. Și astfel credința și mântuirea neamului românesc prin Legiune, s'a săpat adânc în sufletele noastre, și în fiecare zi ne rugăm lui Dumnezeu, să ne dea puterea a ne arăta vrednici de jertfa celor doi tineri.

Intr'o lume roasă de toate patimile josnice, frământată de porniri egoiste în goana după bunuri materiale, lipsită de făclia unui ideal moral, amenințată de flagelul revoluției comuniste ce vrea s'o deslănțuască între creștini cea mai crudă seminție păgână, s'au înălțat spre cer, ca două flăcări curățitoare, sufletele lui Ion Moța și Vasile Marin.

Biruitori ai morții, ei conduc astăzi sorții neamului românesc spre un viitor de glorie și strălucire.

TRAIAN BRAILEANU

„Revoluția lui Moța”

S-a zăcut titlu ziarul „Porunca Vremii” aduce, din primul ziar de 13 Ianuarie 1938 următorul articol scris de Directorul ziarului d. Dr. I. Rădulescu:

Se împlinește un an decând Ion I. Moța, răspunzând unei chemări a ursitei care l-a sorit de mucenic alui Hristos, s'a dus dintre noi în nemărginirea cerească. Cuvântul acesta: „s'a dus din mijlocul nostru, ne-a părăsit”, e totuși mai mult o simplă vorbă fără teme. Fiindcă duhul lui Moța, amintirea și jertfa sa răscolitoare, ne pun înainte ființa lui de față pretutindeni, azi mai mult decât atunci când era în viață. Ion I. Moța e, de un an, între noi, mai aievea și mai lucrător decât ori-când altă dată în trecut, slăpânind și oamenii și vremurile! Trăim de un an sub împărăția suflătoare alui Moța. Cele din urmă cuvinte ale lui: „cred că voi reuși să fac, după moarte, mai mult decât am făcut în viață”, se dovedesc vorbe de proroc. Ion I. Moța nu și răvarsă lumina numai peste veac, nu se înalță numai ca steaua cea mai luminoasă pe cerul celor 20 de ani de zvârcoliri fără folos ale unui neam desamăgit, lipsit de ori-ce îndrumare în bătaia tuturor valurilor. Nu. Ion Moța se înfățișează istoriei ca răscumpărător, cu jertfa lui de mucenic al tuturor păcatelor noastre.

El e pentru nația noastră, ziditor de lume nouă. Este cel mai mare revoluționar al zilelor noastre. E forța (puterea) tainică, magică, revoluționară, care întoarce un popor de pe drumurile pierzaniei lui.

Mărturisirea aceasta care tâlcuște sbuciumul unei gândiri, n'are nici o atingere nici cu speculația filozofică, nici cu dorința de a sluji o cauză politică. Noi nu ni l-am putut închipui niciodată pe Ion I. Moța — cu jertfa lui care s'a dat pentru Hristos și pentru ideea de naționalitate, — mai puțin al unora și mai mult al altora. Ion I. Moța este al neamului românesc și al întregii creștinătăți. De aceea, noi nu am voit să vedem în Ion I. Moța, în Vasile Marin și în toți camarazii lor cari s'au întors teferi din Spania, altceva, decât întruchiparea cea mai strălucitoare a eroismului românesc și-a fanatismului nostru creștin! C'am avut dreptate, nu trebuie s'o spunem noi. Ne stau, în deajuns, mărturie lacrimile întregului neam românesc. N'a fost într'adevăr, inimă și ochi de Român, care să nu plângă pe mormântul pământesc al lui Moța, n'a fost simțire de fiu bun al acestei țări, care să nu ingenuche la acele vechi și luminoase altare, cărora le-a dat iarăși strălucirea sângele lui Moța și-al lui Marin...

Pe linia, însă, a marilor săi înaintași, a lui Horia și-a lui Iancu din al căror aluat era plămădit, și poate mai mult decât ei chiar, apropiindu-se, într'o Dumnezeiască avântare, de jertfa însăși a Mântuitorului lumii, Ion I. Moța, din aceleași finuturi de viață tare, ale Sarmisegetuzei dacice, este cel mai mare revoluționar al neamului și credinței noastre!

Să nu vedeți în această mărturisire o ponegrire păgână. Dar aceea ce a reușit să facă Hristos și mucenicii Lui pentru întreaga omenire creștină, izbândește să înceapă a face — și va desăvârși deplin până la sfârșit — jertfa lui Ion I. Moța, în cuprinsul hotarelor nației române! Gândiți-vă cât de păcătoși erăm până acum un an, cât ne înstrăinasem de idealurile noastre naționale și cât ne depărtasem de altarele creștinătății noastre. Și uitați-vă toți, împrejurul vostru, dați-vă seama cât s'a schimbat la față această țară de un an încoace, cum ard văpăile de simțire în lumea aceasta nouă, pe care nici o putere satanică nu le mai poate stinge!

Trăim zile de revoluție. E revoluția lui Ion I. Moța. Spre deosebire, însă, de toate revoluțiile omenești, sociale și naționale, fie dela noi, fie de aiurea, care toate au sfârșit, mai totdeauna, odată cu oamenii cari le-au deslănțuit, revoluția lui Moța crește pe măsura ce se scurg anii și-i înțelegem mai mult Dumnezeiasca izbăvitoare chemare. Valul se îngroașe an de an și va sfârși prin a cuprinde întreaga nație. Cum se înțelege această minune? N'aș putea spune! Poate prin însăși ursirea cerească a lui Moța de a apăra, cu sângele lui, obrazul baljocorit al lui Hristos. Gândirea noastră arată însă, limpede: revoluția lui Moța se desprinde de toate celelalte revoluții omenești, spre a se apropia, smerită, dar mișcătoare, de revoluția Mântuitorului!

Plângem pe mormântul lui Moța. Sunt, însă, lacrimi care iau greutatea de pe inimă, lacrimi ale izbăvirii. Revoluția lui Moța își taie drumul ei istoric, biruitor.

Vom avea alegeri noi de deputați, în Februar

Guvernul și-a pus gândul în deplinire. Fără a mai concheta Sfatul Țării cel ales în 20 Decembrie trecut, — prin Decret-Lege a nimicit acele alegeri și a rinduit ALEGERI NOI, pe ziua de 20 FEBRUARIE 1938 (nain'e de intrarea în marele Post). — Așa s'a vestit dela București Luni, 16 Ianuarie.

DI CORNELIU Z. CODREANU, Șeful Legiunii „Totul pentru Țară”, îndată ce a aflat despre hotărârea guvernului, — a trimis către toți șefii de județe și de Regiuni, încă la sfârșitul săptămânii trecute, următoarea Circulară-ordin :

CAMARAZI,

muncitori, Țărani și intelectuali, care ați învins la 20 Decembrie, aflați că ordinul acesta de luptă are chemarea de a vă aduce la cunoștință deschiderea nouă lupte electorale, în vederea alegerilor ce urmează.)

RĂMÂN PE LOC ACEIAȘI ȘEFI, ACEIAȘI CURIERI, ACEEAȘI CONDUCERE ELECTORALĂ CENTRALĂ, ACELEAȘI LISTE DE DEPUTAȚI (în afară de schimbările ce vor proveni prin moartea prof. Șumuleanu).

Marți dimineața (18 Ian.) vor sosi curieri în Capitală, pentru a primi noile forme și semne. Indată ce va apare decretul de dizolvare (de nimicire a ategerii vechi și chemare la alegere nouă), veți pune lista la locul întâi sau al doilea, fiind cu luare aminte la asta și cu propunătorii gata.

Hotărârea cu care intrăm la luptă este aceasta:

Să câștigăm voturi îndoite de multe! Aceasta se va putea îndeplini dacă fiecare din cei ce ne-au votat, vor mai câștiga încă un om.

În felul acesta, din munca, din credința, din jertfele noastre ale tuturor, mișcarea legionară, AVÂND ÎN FRUNTEA EI PE MOȚA ȘI MARIN, se va putea apropia de 1 milion de voturi!

Pregătiri în preajma luptei

Se limpezesc apele! — Unele la dreapta, unele la stânga!

Toate semnele arată, că se despart tot mai vădit două tabere în lupta pentru conducerea Țării noastre: Tabăra de dreapta și tabăra de stânga.

Mal la dreapta ca toate, stă Legiunea „Totul pentru Țară”, cu fruntea mai sus ridicată, mai neaplecată în lăsa răilor și a răutăților cari au săpânit pân'acum țara, iar vecin cu Legiunea, totuși mai spre mijloc, stă partidul național-creștin la putere.

La stânga de tot (cea mai rea) e partidul Național-Tărânesc, cu jdanii roși după el, și lângă el partidul liberal, nu cu mult mai breaz ca cel al lui Madgearu Lypu-Auzniț... Se și vorbește de o apropiere între aceste 2 partide. Vor să meargă mână în mână, pentru ca așa, împreună, să poată birui „dreapta” (și Legiunea și pe guvern). Grupul lui Vaida nu e încă hotărât pe ce loc se va așeza. Cam printre celelalte.

Fiii volnici, Legionari, să tragem toată țara la dreapta, spre cea mai înaltă dreaptă, dacă e ca să ne vedem poporul și neamul cu adevărat Săpân și Domn în Țara lui, iar pe străinii cei răi, puși sub picioarele lui.

Nu mai prin Legiune putem aduce deplina acest noroc poporului nostru!

NAȚIONAL-TĂRÂNIȘTII, SUNT EI NAȚIONALI?

După ce guvernul a oprit câteva foi evreiești, redactorii a celor, unii, și-au căutat adăpost în alte redacții, din cele mai apropiate de „sulfetul” lor. Și și unde au găsit adăpost și pai cald?

La ziarul „Dreptatea”, olocosul partidului Național-Tărânesc într'un număr mai nou al „Dreptății” ni se arată acest lucru: Păzătorul și de jară vânzătorul Emil Socor, jdan veninos dela Dimineața și Adevărul, scrie pe fața întâie a foii un articol mare... Atât sunt de „naționali” acești domni!

Vrednicia lăudată!

— Cele mai viteze județe legionare —

Căpitanul a dat o circulară (ordin de zi) prin care s'oaie la lveală cu laudă și cu mulțumită, pe cele mai harnice județe în lupta legionară ce se dote în 20 Dec. prin trecutele alegeri. Vrednicia lor s'a vădit prin numărul mare de voturi ce au dat pe listele Legiunii.

Iată cum le pune harnicia lor în sir:

Foarte bune s'au dovedit județele: Arad, Neamț, și Covurlui.

Bune județele: Rădăuși, Dolj, Timiș, Prahova, Hunedoara, București, Severin, Câmpu-Lung, Rânicul Sărat, Pațna, Isloanița, Brăila, Teleorman, Turda, Caraș, Vlașca, Tecuci, Cernăuți, Gorj, Alba, Suceava, Năsăud, Tulcea și Bihor.

Adecă: 3 foarte bune, și 24 bune.

Mijlocii: Sibiu, Făgăraș, Brașov, Maramureș, Sîrbia, Buzău, Ilfov, Constanța, Dâmbovița, Sălaj, Argeș, Romanși, Someș și Vâlcea (14).

Celelalte 30 au fost pentru Legiune slabe. Iar 3 din ele (Roman, Fălciu și Vaslui) foarte slabe. Parcă în acestea nici n'a băfuit nici o inimă pentru înaltele stipe legionare, cari sunt, cum o mărturisesc azi și potrivnici Legiunii. — cele mai românești și mai creștinești.

Fii lăudați bravule Aradi, cel ce te-ai înălțat în fruntea județelor viteze luptătoare pentru Neam și Lege prin Legiune. Aradul a minunat pe toți cari au urmărit lupta ce s'a dat acolo, condusă de prea lăudatul șef legionar Dr. Novăanu. Mulți spuneau: E de mirat ce vezi aci: Bătrânii, cari pe aiurea sunt moi și greoi, aci se întrec cu tinerii în violținea luptei. Iar acum, la al doilea examen, la noul asalt, suntem siguri, că izbărda va fi și mai strălucită!

Tot aceleași cuvinte de închinare vitezelor județe Neamț și Covurlui, ca și, de altfel, și tuturor celor 24 arătate ca bune!

Cele „mijlocii” au și ele toate cuvintele noastre de laudă, că, deși nu s'au putut avânta în sir cu cele dinlăi 27, începutul ce avură, ne dă cele mai bune nădăjdi, că de

data asta se vor înălța și ele în rând cu cele „bune”, chiar foarte bune!

Pe cele rămase mai înspoi, ca slabe, nu vrem să crețem că noile alegeri le vor pune tot în clasa aceeași Deschideți-vă, frați și camarazi, inimile spre lumina cea mare ce vine prin Legiune și îmbrățișați-o cu tot avântul, care să vă facă onoare și neamului să-i apropie fericită!

NOUȚĂȚI

HĂRNICIA LEGIONARĂ. La 4 Ianuarie cuibul „Const. Păncu” din Băiți (Basarabia) condus de legionarul V. Tarnovschi, au curățit și reparat temelnic lăntăna din str. Unirea pentru ca la Botezul Domnului, să aibă unde țese credincioșii la slințirea apel. Germaner, legionarii au lucrat pentru scopul sfânt.

SĂ FIE ȚINUȚI DEPARTE. Pînă câteva orașe basarabene (Băiți, Soroca și altele) umblă câte un om slab și dându-se legionari, împrumută bani, ba mai „împrumută” și lucrul de prin casă. Legionarii nu cerșesc, ei lucrează și câștigă. Falsii legionari, să fie ținuți departe.

CUIBUL „A. VLAICU” din Clocănești-Ilfov, la stăruința camaradului Nic de Vlaicu, a adunat Lei 1421 pentru a face bine: Au ajutat 2 oameni să-raqi cărora le-a murit un copil și au cumpărat o cădelniță la Sf. biserică. Faptă frumoasă.

DE VANZARE La camaradul Zaharie Borodi din Căuceu—Corabia plaza Dej, Iud. Someș se găsește spre vânzare pietre de moară (de apă) de calitate primă, pe un preț în. Doritorii se pot adresa prin scrisoare pe adresa de mai sus prețului variind după mărimea lor.

CALENDARUL „LIBERTĂȚII” pe 1938 e în pînă destacere: Ni s'au cerut până acum peste 25.000 exemplare.

Vom trage ediția a 2-a! Conducerea legionară cari nu l'au avut, — se pot încă înșinția cu câte le trebuie, și le vor primi!